

Spoštovani farani!

Februarski uvodnik župnijskega lista se lahko – glede na dogajanje v naravi – začne z rekom: kar Bog stori, vse prav stori. Prav je storil tudi, da je deželo prekrila snežna odeja. Vse pod nebom ima svoj čas, kot zatrjuje Pridigar. Ali ni zdaj čas za to, da zemlja počiva, da si zgarane roke nekoliko opomorejo!? Le kako dolgo bo to trajalo, se morda sprašujemo, saj ne treba iti daleč iz našega kraja, da bi srečali pokrajino brez snega. Ali ni čas za to, da si potem, ko smo postorili najnujnejše okrog hiše in ko smo prišli iz službe, vzamemo čas zase!? Naši najbližji (domači) nas najbolj potrebujejo. Vsi smo razpeti med toliko skrbi in opravil, da nam večkrat že kar kronično primanjkuje časa zanje. Ob sproščenem pogovoru z otroki bodo naše vezi postale trdnejše, če se povrh še

pozanimamo kako je v šoli in pri verouku (naloge!), bodo še bolj začutili, da jih imamo radi. V minulem tednu smo imeli celo šolske – veroučne počitnice, čas za to, da si naš mladi rod nabere nove moči za uspešno nadaljevanje in konec enega in drugega. Razmišljamo o tem, kako bi si moči za življenje in delo (šola in vsa ostala opravila) nabirali pri Njem, ki je vir moči za naš vsakdanjih – Jezus in srečanje z njim pri nedeljski sv. maši.

Narava počiva in mi – ljudje bomo najbolj v ravnovesju s samim seboj, z drugimi in z njo, če bomo ujeli njen ritem. Belina, ki nas obdaja, nas k temu močno nagovarja.

Pospravili smo jaslice in do naslednjega božiča je utihnila božična pesem. Preden nas postni čas zopet nagovori s svojo resnobnostjo in spokornostjo, pa je tukaj vmesno obdobje, ki je zaznamovano z veseljem – predpustni čas, poseben čas v letu. Ponekod prirejajo celo živahne pustne obhode. Svojčas je bilo šemljenja veliko, danes pa je v nekaterih krajih le še nekaj šem, ponekod pa prav nobene več. Tu in tam si kak otrok še natakne kupljeno masko in hodi od hiše do hiše. Izročilo skušajo ohranjati šole, ki z učenci prirejajo otroške maškarade. Izjema so nekateri kraji, ki še trdo vztrajajo pri svoji pustni dediščini (Ptuj, Maribor, Cerkno,…). Čeprav torej pri nas »ne norimo« tako kot kjer drugje, pa je vseeno prav, če se poveselimo, da nas bo čas, ki sledi – postni zopet lahko zbral. Ne poznam dovolj navad, ki so doma v naši fari, zato bolj kot ne ugibam. V mesecu svečnu (februarju), ki ga zajema ta župnijski list, se bo (se je – na svečnico) rajanje začelo in se bo v tem mesecu s pustnim torkom končalo.

Ob vsem, kar se okrog nas dogaja, ne pozabimo, da je veselje v Gospodu naša moč.

p. Jože, župnik

Blagoslov domov in družin

Po stari navadi je svečnica (2. II.) mejnik, do katerega s(m)o duhovniki po fari opravljali blagoslov domov in družin. Tudi letos ni bilo drugače. Nekaj več kot šestdeset naših domov je bilo deležno tega blagoslova. Povsod je bilo lepo, domače in iskreno. Hvala lepa! Dom in družina sta bila in ostajata prostor domačnosti, ljubezni in sprejemanja. Kako blagodejno deluje, če lahko rečemo, da gremo domov. Naj tako ostane, kljub sprejetju oblik, ko gre za družino, ki so proti človekovi naravi in dolgoročno ne prinašajo nič dobrega.

Minuli – adventni in božični čas so zaznamovale tudi jaslice, po naših domovih in tiste, ki smo jih postavili po naših štirih cerkvah. Jasličarjem se zahvaljujemo za postavitev jaslic in za to, da ste jih skrbno pospravili za novo postavitev.

Srečanje staršev naših prvoobhajancev

Objavljeno je že bilo, da smo letos prvo sv. obhajilo umestili pred binkoštno nedeljo in nedeljo sv. Trojice (duhovsko in trojiško-župnijsko žegnanje), to je na nedeljo – 21. V. Obhajilo je velik dogodek za otroka-prvoobhajanca in za vso družino, zato starši lepo povabljeni na srečanje. Jezus – evharistični Bog med nami in v naših srcih, otipljiva božja navzočnost – sprejeto z našo vero v srcu, velika skrivnost naše vere, na katero bi se radi lepo pripravili. Srečanje bomo imeli jutri - v pon. 6. 2. po večerni sv. maši (maša ob 17h, srečanje 17.35h).

Srečanje ŽPSa

Prvi torek v mesecu je pri nas rezerviran za srečanje članov ŽPSa. Ko v skupini razmišljamo o življenju po veri naših prednikov in po naši veri, lažje ostajamo zvesti koreninam, iz katerih smo zrasli; lažje tudi izbiramo oblike življenja, ki nas v tem ohranjajo in nam v tej luči pomagajo odgovarjati na izzive sedanjega časa. Drugih korenin nimamo, kot le krščanske in le-te želimo ohraniti in po njih usmerjati naš vsakdanjik. Člani ŽPSa – vabljeni na februarsko srečanje, ki bo v torek, 7. 2. po večerni sv. maši (maša ob 17h, srečanje ob 17.35h).

Navadni čas – čas med letom

Tako imenujemo čas, ki je nastopil od svečnice do pepelnice (in od binkošti do adventa – začetka novega cerkvenega leta). Čeprav navaden čas, pa kljub temu priložnost, da ostanemo ljudje molitve. V Katekizmu katoliške Cerkve beremo: »Molitev je povzdigovanje duha k Bogu ali prošnja k Bogu za dobrine, ki ustrezajo njegovi volji. Molitev je vedno dar Boga, ki prihaja, da bi srečal človeka. Krščanska molitev je oseben in živ odnos božjih otrok s svojimi neskončno dobrim Očetom, z njegovim Sinom Jezusom Kristusom in s Svetim Duhom, ki prebiva v njihovih srcih.«

Pa tudi: »Najprej Bog neutrudljivo priteguje vsakega človeka k skrivnostnemu srečanju z njim v molitvi«.

Odgovarja: p. Jože Petek, župnik
e-naslov: joze.petek@rkc.si , telefon: 031 338 191